

דברים לזכרה של נעמה הנקין

כל ליל שבת אנו שרים "אשת חיל" לפני הקידוש, ובפתח הפיוט: "בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר". אנו מניחים שלא עלה בדעתה של נעמה להשוות את עצמה לאשת חיל זו. אך בפועל – שלושה מפעלים גדולים נבנו תחת קורת גג אחת, והם שלובים אלו באלו: מפעל החיים של נעמה עצמה, מפעל החיים ההיסטורי והתורני של הרב איתם והמפעל המשפחתי של שניהם. מפעל החיים של נעמה לא היה רק קריירה: הוא היה עיקר פרנסת הבית, פרנסה שאפשרה לרב איתם לגדול ולהגדיל תורה במהלך השנים. מפעל החיים של נעמה היה יצירה מתפרצת, שכללה בתוכה חיבורים טבעיים עם לקוחות מכל סוגי הקשת. הוא היה יזמות מקורית שהופנתה לקהלים שנעמה תפסה כזקוקים להזדמנות, ושאפה לפתוח להם פתח.

דמותה האישית והציבורית של נעמה – שלא החשיבה את עצמה ככזו – התבלטה בשני תחומים: בתחום המקצועי ובתחום החינוכי-משפחתי, ואכן פעילותה המגוונת כללה בעיקר שני תחומים אלו.

נעמה הייתה בעלת עסק עצמאי – סטודיו לעיצוב זהות חזותית "המעבדה". היא עסקה בעיצוב זהות חזותית ליחידים ולארגונים, החל מארגונים קטנים וכלה בחברות גדולות, כולל לקוחות בינלאומיים. נעמה לא הסתפקה בסטודיו המצליח אלא המשיכה ופיתחה יזמות שונות בתחום העיצוב הגרפי, בהתאם לשאיפתה להרחיב את גבולות המקצוע ולצמצם פערים חברתיים. וכך כתבה:

אני מאמינה ביזמות ככלי עוצמתי, שמאפשר לי לייצר פתרונות ייחודיים לצרכים ולחוסרים שאני מזהה במגזרים שונים. אני מאמינה שיש לי את הכוחות, הידע והיכולות להנגיש ידע ותוכן לציבור שאינו חשוף אליו, או שחסרים לו הכלים לרכוש אותו.

יחד עם איתם פיתחה קורס ייחודי לציבור החרדי העומד בכל הקריטריונים ההלכתיים ומאפשר להם ללמוד בו. היא פיתחה סדנאות הכנה לעבודה למעצבות גרפיות צעירות. בגיל 30 בלבד כבר הייתה נעמה דמות מובילה בתחום העיצוב הגרפי בארץ, בעלת דעה בקבוצות שיח רבות ושונות ברשת האינטרנט ומחוצה לה. בקרב אנשי המקצוע התבלטה נעמה כיוצרת מקורית, בעלת מעוף ויכולות ייחודיות. יתרה מכך, באופן שאינו אופייני לתחרותיות שבמקצועה, היא הייתה נכונה ליעץ לעמיתים למקצוע ולתרום מניסיונה – ללא תמורה, ללא תחרות, וסייעה גם למנוסים ממנה לנווט בשוק העבודה המתגורר והתחרותי. היא הוציאה

ספר הדרכה לשימור לקוחות עבור אנשי עסקים, ובו הדרכה מפורטת ומועילה להתנהלות מיטבית מול לקוחות.

אבל נעמה שאפה ליותר. תמיד הייתה תאבת דעת ובעלת שאיפות רוחניות. היא לא הסתפקה בשנת מדרשה במגדל עוז, ושאפה להמשיך ולגדול גם בתורה, במחשבה ובידע. פעם, אחרי אחת ההצלחות העסקיות שלה, כתבה: "הייתי רוצה לקרוא הרבה יותר, ללמוד תורה הרבה יותר, לכתוב הרבה יותר".

ואכן, כאן ניכר התחום השני בו התבלטה: נעמה הייתה דוגמה אישית ויועצת לרבות. היא שיתפה והשתתפה, יעצה והתייעצה בפורומים שונים של נשים דתיות העוסקים בחינוך ובגידול ילדים, ואפשרה לאמהות רבות ללמוד מן היצירתיות, המחשבה, הדיוק ושאר הרוח שהושקעו בכל פרט בחייה ובחינוך הילדים. את עבודתה כאם בית ב'נשמת' בתחילת נישואיה ראתה כשליחות. בכתבתה בפורומים השונים הביעה דעתה בנעימות אך בהחלטיות, תוך שהיא מציבה סטנדרטים גבוהים של השקעה מחשבתית בגידול וחינוך הילדים, יחד עם הקפדה הלכתית ברורה וחינוך למצוות, לאמונה ולאהבת העם והארץ. היא כתבה על חינוך להקפדה הלכתית ללא פשרות ולאהבת האדם ללא פשרות. היא כתבה על דוגמה אישית של ההורים כבסיס לחינוך, על התאמת הפעילות המשפחתית והמוסדות החינוכיים לצרכיו של כל ילד. מתוך העמקתה בסוגיות חינוכיות היא יעצה וסייעה באופן אישי למאות רבות של נשים מכל רחבי הארץ, בתחומים שונים. נעמה יזמה גם פעילות התנדבותית, יזמה שלא הספיקה לצאת אל הפועל.

בכל במה בה פתחה פיה, היה זה בחכמה. וגם תורה וגם חסד היו על לשונה, תוך כדי מציאת האיזון העדין ביניהם, ובין החוץ לפנים, העבודה והבית, המשפחה הגרעינית והמשפחה המורחבת. מכל כתביה ופעילותה מתבלטת דמותה של אשת חיל צעירה בת הדור הזה, בעלת יכולות מגוונות, כישרונות מבטיחים ולב רגיש, אשר לא הסתפקה בעשייה לביתה אלא הצליחה גם להיות שותפה בתיקון עולם בדרכה.

טרם הספיקו בניה לקום ולהללה, נלקחה נעמה מאיתנו. מתן הלל, ניצן יצחק, נטע אליעזר ואיתמר זאב נותרו יתומים מהוריהם, ומשפחתה של נעמה שכולה מבת, מאחות ומחתן. ובשערים נותרו מעשיה, מהללים ודומעים. ויהי רצון שיהיו תורתם ומעשיהם של נעמה ואיתם השראה ומופת להרבות טוב בעולם.